

Cal situar el text de l'Evangeli en el context del comiat de Jesús, en el darrer sopar amb els seus deixebles. Glorificació, a la Bíblia, vol dir la manifestació visible i poderosa de Déu en la història. Quan Jesús parla que Déu serà glorificat està dient que Déu es manifestarà al món en tota la seva esplendor i poder. Encara que ens pot sobtar una mica, la glòria de Déu es manifesta en Jesús crucificat i ressuscitat. El projecte de Déu sobre el món és un projecte d'Amor, projecte que Jesús ha realitzat amb la seva vida i la seva entrega fins a la mort a la creu.

Jesús ha dedicat la seva vida a manifestar la glòria de Déu, a donar a conèixer com és i qui és Déu. Per això abans de morir, Jesús deixa als seus deixebles el manament d'estimar-se els uns als altres i d'aquesta manera donar testimoni d'un Déu que és amor. Estimar és un acte lliure de la voluntat que s'accepta de tot cor, més que no pas un precepte que ens obliga. Més que estimar als altres perquè Jesús ens ho mana, hauríem d'estimar-nos per poder anar fent realitat i anar construint el projecte de Déu per a tota la humanitat: un projecte d'amor. Tots som convidats a estimar com Jesús, amor que hem de manifestar amb les nostres obres, i aprendre d'Ell a ser avui, en el nostre món, bons deixebles seus.

Durant els diumenges de Pasqua, a la primera lectura, anem llegint el llibre dels Fets dels Apòstols. Aquest llibre ens explica els inicis de l'església, com els primers seguidors de Jesús descobreixen, viuen i propaguen el missatge de l'Evangeli. Avui hem escoltat com Pau i Bernabé van a visitar a comunitats on ja hi havia cristians i allà els animen, els conforten a continuar fidels a Jesucrist. També designen uns responsables a cada comunitat que els reuneixen per la pregària i l'acció de gràcies a Déu. És d'aquesta manera com es va escampant l'Evangeli i van creixent el nombre de seguidors de Jesús. I si avui nosaltres som cristians és gràcies al testimoni de tantes generacions que han viscut i celebrat la fe en Jesús, fins a arribar avui

Avui, que aquesta Eucaristia, ens ajudi a entendre una mica millor el missatge de Jesús. Que ens doni forces per ser, tots plegats, continuadors del projecte que Déu té per a la humanitat: un projecte d'amor, del que n'estem tan lluny amb les guerres i baralles com tenim ben a prop nostre.

Parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles
Suplement Parroquial

15 de maig de 2022

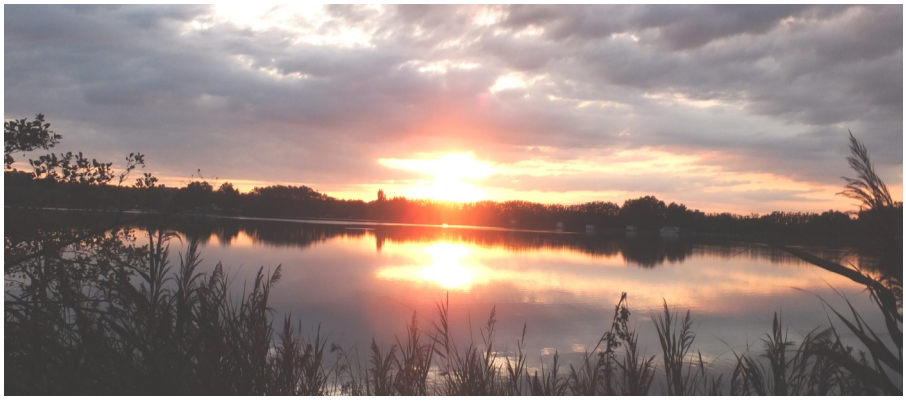
SEPULCRES BUITS

Per pasqua celebrem a un Déu que venç a la creu. Cada vegada que algú caigut s'aixeca; quan sorgeix l'esperança en les nits fosques; quan un somriure trenca, poderós, el plor... es buiden els sepulcres; quan continuem avançant, fins i tot en la dificultat; quan l'abraçada és autèntica; quan, com un torrent, l'evangeli es vessa en el nostre interior i ens torna audaços, savis, forts... es buiden els sepulcres. Ara....

DE PONTS I ABISMES

Perquè hi ha tant d'abisme,
fan falta ponts que escurcin distàncies
i salvin barreres.
N'hi ha de paraules,
estirats sobre torrents furiosos
d'insults i ofenses.
N'hi ha de mirades, que en trobar-se
trenquen murs invisibles
de solitud i rebuig.
N'hi ha d'anhels que, sense saber-ho,
ens connecten amb els qui estimem.
N'hi ha de virtuals
que enfront de distància i temps
permeten aquí i ara.
N'hi ha de carícies i gestos serens,
que apaguen pors.
Som nosaltres,
a la teva manera, aquests ponts.
Només que, massa sovint,
ens situem en posat llevadís
i preferim la llunyania.
Però fan falta ponts,
perquè n'hi ha tants d'abismes!.

José María Rodríguez Olaizola, sj

PREGUEM AMB L'EVANGELI

Gràcies, Senyor, perquè cada cop que celebrem l'eucaristia,
actualitzem la teva manifestació gloriosa que dona sentit a la
nostra existència i a tota la creació. Gràcies perquè aquest do teu, requereix la disposició dels cors a viure'l amb sentit de família
amb tota la comunitat reunida entorn de la taula.
Estimar com tu estimes no ens és sempre fàcil, Senyor,
però no podrem ser testimonis del teu Amor
si ens ancorem en voler seguir estimant a la nostra manera.
Gràcies, perquè, en el senzill gest de partir el pa i compartir-lo,
ens adonem que estimar és donar-se,
del tot, sense rebaixes ni terminis.
Gràcies, perquè ens demanes
una estima activa i diligent als germans.
Un amor nou que no sap de condicions, edats
ni procedències i que esdevé sempre jove,
perquè l'estima autèntica mai no envelleix.
Gràcies per deixar-nos formar part del teu cor amatent
que ens esperona a estimar com tu estimes.

(""La missa de cada dia" maig 2022

55ª PEREGRINACIÓ DE L'ESPERANÇA A LURDES

(del 23 al 27 de juny)

Continuen obertes les inscripcions: es fan als locals parroquials (al costat de la rectoria). Caldrà fer la inscripció personalment el dimarts i dijous de 7 a 8 del vespre, els dies 17 i 19 de maig, data en que queden tancades les inscripcions. Per més informació als telèfons 686 60 97 73 (Montserrat Oller) i 608 13 36 53 (Xicu Mateu)

AQUESTA SETMANA

Moviment Parroquial

DISSABTE, 21 DE MAIG: Darrera missa familiar del present curs. Així acabarem la catequesi parroquial, que si bé es va començar marcada per la pandèmia, poc a poc s'ha pogut tornar a la normalitat i fer les primeres comunions en les dates que eren habituals. Aquest any no hi ha ni Professió de Fe ni Confirmacions, degut a la pandèmia del Covid de fa dos anys que va alterar tota la programació.

HAN MORT I HEM PREGAT PER

Angelina Bosch Badia, de 96 anys
Josefa Soler Mir, de 91 anys

LA POMERA GENEROSA

Un nen estimava molt una pomera. Cada dia hi jugava i la pomera s'estimava el nen. El nen es féu gran i se'n va anar. Un dia va tornar i sentí que l'arbre li deia, tot trist:
- Vens a jugar amb mi?
- Ja no sóc el nen d'abans. Ara vull un ordinador i diners.
- De diners, no en tinc... Agafa les meves pomes, ven-les i tindràs els diners.
Prengué les pomes, les vengué i obtingué el diner necessari. L'arbre tornà a ser feliç. Però aquell noi ja no tornà i l'arbre s'entristí.
Passaren els dies i el noi retornà. L'arbre, tot feliç, li preguntà:
- Vens a jugar amb mi?
- Ja no tinc temps per jugar. Necessito una casa. Em pots ajudar?
- No tinc casa... però em pots tallar les branques i construir-la.
El jove tallà totes les branques. L'arbre fou novament feliç. Aquell jove, però, ja no s'hi va acostar més i l'arbre tornà a estar trist.
Un altre dia, ja fet un home, retornà i l'arbre, somrient, li digué:
- Vens a jugar amb mi?
- Estic trist i envellint. Voldria una barqueta per navegar i descansar. Pots ajudar-me?
Aquell home ho feu així i desaparegué. Finalment, retornà i l'arbre, amb llàgrimes als ulls, li digué:
- Ho sento, però ja no tinc res per donar-te... L'única cosa que em queda són les arrels.
- Ara ja no necessito gaire res. Tan sols un lloc per descansar. Les velles arrels d'un arbre són el millor lloc per descansar.
- Vine, asseu-te amb mi i reposa.
El vellet s'assegué damunt la soca de l'arbre i aquest, feliç i content, somrigué amb els ulls enrogits d'haver plorat.

En les misses del 16 al 22 de maig de 2022 pregarem per:

		A Santa Maria		A Sant Pere
Dilluns	8 v	Família Butiñà; Joan Geli Soler	7 t.	Josep Coll Estany
Dimarts	8 v	Francisqueta Ramió i Jaume Molas; Joan Geli Soler; Pasqual Julbe i Leonor Roda	7 t.	Ànimes
Dimecres	8 v	Hna. Francisca Riezu	7 t.	Ànimes
Dijous	8 v	Comunitat Parroquial	7 t.	Ànimes
Divendres	8 v	Maria Dolors; Maria Dolors Bassols Teixidor	7 t.	Ànimes
Dissabte	8 v	Manel Vilar Casadevall (Aniv.)	7 t.	Martí Ros Pujol;
Diumenge	10 m.	Intenció Particular; Gna. Assumpció;	11 m.	Angelina Bosch Badia
	12	Xicu i Neus Bustins; Joan Geli Soler Francesc i Josep Sitjà i Carme Comas;		
	8 v.	Comunitat Parroquial		